

Bohoslužby o slavnosti Všech svatých a na „dušičky“

V pondělí 1. listopadu bude sloužena mše sv. od 17.30 hodin ve farním kostele ve Starém Rožmitále. Po mši sv. bude následovat pobožnost za zemřelé na hřbitově, při které si zároveň připomeneme 150. výročí založení starorožmitálského hřbitova. V úterý 2. listopadu budou slouženy dvě mše sv., ráno od 8.30 hodin ve farním kostele a večer od 17.30 hodin v kostele městském.

Přesun přednášky

Přednáška o Mistru Janu Husovi pořádaná Českou křesťanskou akademií a plánovaná na 5. listopadu se z organizačních důvodů přesunuje na neděli 21. listopadu. Začátek bude v 17.00 hodin v Modrém salonku ve 2. patře Brdského památníku na náměstí.

Sbírka na koberec

Na nový koberec do farního kostela se podařilo během necelého měsíce vybrat téměř 45 tisíc Kč. Tato suma by měla stačit na jeho zakoupení. Všem, kteří jakoukoliv částkou přispěli, mnohokrát děkuji, a společně s vámi se těším, jak bude náš kostel zase o něco krásnější.

Úmysly mší svatých od 25. října do 7. listopadu 2004

M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

V - kaple sv. Anny ve Voltuši

Ranní mše sv.

R: Ne 8.30 hodin

Večerní mše sv.

M: Út - So 17.30 hodin

V: Pá 18.30 hodin

Po 25.10.	mše sv. není	Po ve St. R. 1.11. (od 17.30!!!)	Za Růženu Staňkovou, manžela, syny Josefa, Vladimíra, Jaroslava a celý rod
Út 26.10. M	Za † Václava Fouse a živé i † členy rodiny	Út 2.11. 8.30 R 17.30 M	Ráno: Na úmysl papeže Večer: Za duše v očistci
St 27.10. M	Na dobrý úmysl	St 3.11. M	Za † Ludvíka Brožka
Čt 28.10. M	Za † Marii Hochmutovou, rodiče Hochmutovy a jejich děti	Čt 4.11. M	Za † Františka Kulovaného, manželku Marii a dceru Marii
Pá 29.10. M	Na dobrý úmysl Na dobrý úmysl	Pá 5.11. M	Na dobrý úmysl Za † Aloise, Václava a Marii Holanovy
So 30.10. M	Za † Václava a Marii Trčkovy, rod Trčků a Lokajů	So 6.11. M	Za † Eduarda Zizlera
Ne 31.10. R	Za † Václava Melichara a syna Josefa	Ne 7.11. R	Za † Karla Kulovaného, jeho rodiče a sourozence

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 3.11. 2004

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 2

23. října 2004

Odpustky pro duše v očistci

Bůh

jakožto vítěz je nebem,

jakožto poražený je peklem,

jakožto zkoušející je soudem,

jakožto očišťující je ohněm. (L. Boros)

Přiblížila se slavnost Všech svatých a s ní i možnost získat plnomocné odpustky. Nebude tedy na škodu, opět si připomenout, co to vlastně odpustky jsou a jak je lze získat.

Především, odpustek není odpuštěním hříchů, ale časných trestů za hříchy, jejichž vina již byla zahlazena ve svátosti smíření. Odpustky lze tedy udělovat jen těm křesťanům, kteří svých hříchů doopravdy litovali a vyzpovídali se z nich.

Zpověď je odpuštěn hřích, ale některé jeho následky dále trvají a člověk je musí nést v podobě něčeho nepříjemného buď zde na zemi, nebo po smrti v očistci. Uvedl jsem hříchem do světa zlo a jsem v pokušení ho zopakovat. Naše hříchy mají dlouhé stíny. Odpuštění totiž neznamená přehlédnutí zodpovědnosti za to, co jsem způsobil. Můžeme si to přiblížit na příkladě: Dítě z hlouposti rozbije míčem okno. Jde se k tomu přiznat svému otci. Tatínek mu odpustí, nepotrestá je, ale řekne: „To okno si zaplatíš z kapsného“. Nebo nabourám auto, které jsem měl vypůjčené od přítele. Zkroušeně mu to přiznám. Poškozený mi odpustí, nic nenahlásí policii a dál je mým kamarádem, ale zůstává mi morální závazek přispět mu na opravu poničeného auta. V obojím případě však také může za viníka celou škodu nebo její část zaplatit někdo jiný.

Podobně, když se dopustím hříchu a pak jej lituji, Bůh mi odpustí, ale zůstává zde povinnost způsobené zlo nějak vyrovnat dobrem. To mohu udělat buď já sám, svými dobrými skutky a trpělivým snášením utrpení, nebo to za mne může vyrovnat církev, která má díky zásluhám Pána Ježíše, Panny Marie a svatých přebytek zásluh - tak zvaný poklad církve - a z něj udílí odpustky. A to plnomocné nebo částečné - neplnomocné.

Odpustky pocházejí ze středověku. Nahradily kající skutky veřejného pokání. Místo čtyřicetidenního postu o chlebu a vodě se kající mohl očistit modlitbou a almužnou. Plnomocné odpustky byly vázány na pouť do Jeruzaléma, křížovou výpravu či milostivý rok. Církev zpočátku s odpustky velice šetřila. Zlom způsobil sv. František, když požádal papeže o plnomocné odpustky pro svůj kostelíček na den Panny Marie Královny Andělů

(2. srpna) a papež mu vyhověl. Od té doby církev široce využívá možnosti, které jí byly k odpouštění časných trestů svěřeny.

Jak tedy plnomocné odpustky získat? Dá se říci, že je zde jednoduché pravidlo: 3 + 1: zpověď, sv. přijímání, jakákoliv modlitba na úmysl sv. Otce + vykonání skutku obdařeného odpustky (například návštěva kostela či hřbitova, modlitba růžence atd.). K sv. přijímání je třeba přistoupit v den, kdy chci vykonat skutek nutný k získání odpustků, a v ten samý den je třeba se pomodlit na úmysl papeže. Svátost smíření je možno vykonat už zhruba týden před či po skutku. Předpokládá se, že nemám trvalé zalíbení v žádném hříchu. Konkrétně v době „dušiček“ jsou stanoveny tyto podmínky:

- 1) Být v milosti posvěcující.
- 2) Přistoupit k svatému přijímání.
- 3) Pomodlit se na úmysl papeže (nejobvyklejší je Otčenáš, Zdravas Maria a Sláva Otci, ale může být i jiná modlitba).

Vykonáním dobrého skutku může být buď:

- a) 1. listopadu odpoledne, či 2. listopadu po celý den, návštěva kostela a zde modlitba Otče náš a Věřím v Boha nebo:
- b) od 1. listopadu do 8. listopadu návštěva hřbitova a zde jakákoliv modlitba za zemřelé. Plnomocné odpustky je možno získat pouze jednou za den.

U odpustků neplnomocných stačí být v milosti posvěcující (nemít těžký hřích) a vykonat předepsaný skutek (např. číst si určitou dobu Písmo sv. nebo navštívit nemocného apod.) Nejobvyklejší možnosti k získání odpustků najdeme v knize Enchiridion odpustků, vydané i v češtině Maticí cyrilometodějskou v Olomouci.

Odpustky mohou získat buď pro sebe, a pak mi pomohou již nyní zde na zemi, a samozřejmě také po smrti, pokud bych měl jít do očištky. Mohu je též věnovat ve prospěch zemřelých, jejichž duše se ještě zdokonalují utrpením v očištky. Mohu jim tento nepříjemný pobyt podstatně zkrátit a ten, komu jsem pomohl, mi to pak, až se dostane do cíle v nebi, jistě neopomene odplatit. Věnovat je mohu někomu konkrétnímu, například zemřelým rodičům, nebo všeobecně duším v očištky. Živým křesťanům odpustky darovat nelze. Věnování odpustků trpícím duším je velkým skutkem milosrdenství, kterým si získáváme mnoho přátel v nebi.

P. Ivo Prokop

Z historie - 1. část

Počátky osídlení a pověst o založení města

Dnes je pro nás už velice těžké si představit, že v našem malebném „růžovém údolí“ nebylo kdysi nic, co by jen trochu připomínalo civilizaci. Hlubokými lesy se proháněla divoká zvěř a v kraj zrádných močálů jen zřídka vkročila lidská noha. A přesto tomu tak kdysi bylo. Rozsáhlý prales pokrýval celé údolí, táhl se na jedné straně přes Hvožd'any až k Lnářům, na druhé pak až k Březnici a Bohutínu.

V počátcích českého státu vládl rod Buziců nad převážnou částí Brd. Zakládal i první tvrze a hrady tohoto kraje. Vedle Třemšína to byly: Liteň, Žebrák, Valdek, Drahlín, Březnice, Vranovice a i náš Rožmitál, který mezi nimi patří k nejstarším. Ocitáme se v tzv.

mladší době hradištní - v 10. a 11. století, ale zpráv o tomto období máme málo. Nezbyvá, než si začít přimýšlet. Snad právě tak vznikla i pověst o založení města a kostela v dnešním Starém Rožmitále. Ponechme stranou pochybnosti o její hodnověrnosti a ve zkratce ji převyprávějme:

V době, o které píšeme, vydal se rytíř z Třemšína na hon, při kterém se ztratil své družině. Dlouho bloudil, až jej kůň dovezl na jakési mírné návrší, kde se zastavil a přes všechno pobízení se nechtěl hnout z místa. Vzpíral se a vytrvale hrabal kopyty tak dlouho, až pod nimi cosi zazvonilo a rytíř, skloniv se níž, spatřil na zemi malý kovový kříž. Zvedl jej, uschoval, vsedl na již poslušného koně a zanedlouho se potkal se svou družinou a vrátil se domů. V noci se mu ve snu zjevila jeho dávno zemřelá matka s přáním, aby místo nalezení kříže nechal zasvětit Bohu. A tak se také stalo. Místo označili kameny a započali se stavbou kostela, který byl pak zasvěcen k počtě sv. Kříže. Les kolem vykáceli a na jeho místě si postavili dřevěná obydlí. Vznikla tak nejprve malá osada Luh a po čase i velká obec (nazývána Antiqua civitas = Staré město), jež se stala nejstarší částí budoucího města. Na protější straně bažiny dal pán z Třemšína postavit hrad a bažinu přeměnit ve veliký rybník (Podzámecký rybník). Pod novým hradem vzniklo podhradí a poté i skutečné město Rožmitál. (B. Fišer: Třemšínský poklad, str. 27-29).

Je nesporné, že vedle Třemšína bylo prvotním právě osídlení návrší, na němž dnes stojí kostel a fara. „Město“ to však bylo skromné - několik srubových staveb s ohradou. Kdy byl postaven kostel, nevíme. Zprávy máme až o gotickém kostele, jehož vznik je odborníky kladen do 1. poloviny 13. století. S jistotou se však jedná o nejstarší stavbu na území celého města a o jednu z nejstarších v širokém okolí. Ať už k jeho postavení vedlo naše předky cokoliv přirozeného či nadpřirozeného, byla to především jejich víra, která mýtila lesy a v krajích pohanských nechala vzniknout stavbám, kde světlo naděje zářilo a září i po staletích.

Ivana Hoyerová

Zprávy a oznámení

Změna času a posun začátku bohoslužeb

V noci ze soboty 30. na neděli 31. října dojde ke změně střeoevropského letního času na čas normální střeoevropský. Hodiny si posuneme o jednu hodinu zpět. V souvislosti s tím se změni i začátek bohoslužeb během týdne v městském kostele. Mše sv. od úterý do soboty budou začínat vždy v 17.30 hod. Páteční mše sv. v kapli ve Voltuši bude začínat v 18.30 hod.

Sbírka na Diecézní charitu

Výtěžek nedělní sbírky dne 31. října bude určen pro potřeby činnosti českobudějovické Diecézní charity.

Slavnost posvěcení kostela

„Posvěcení“ ve farním kostele ve Starém Rožmitále oslavíme letos v neděli 31. října. Na tento den také připadá 150. výročí založení starorožmitálského hřbitova.